

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SPLOŠNEGA SODIŠČA (deveti senat)

z dne 5. novembra 2014*

„Državne pomoči — Pomoč za izgradnjo širokopasovnega omrežja zadnje generacije v regiji Cornwall in otoki Scilly — Sklep o razglasitvi pomoči za združljivo z notranjim trgov — Člen 107(3)(c) PDEU — Ničnostna tožba — Neobstoj znatnega vpliva konkurenčnega položaja — Procesno upravičenje — Procesne pravice zainteresiranih strank — Delna nedopustnost — Neobstoj dvomov o upravičenosti uvedbe formalnega postopka preiskave“

V zadevi T-362/10,

Vtesse Networks Ltd s sedežem v Hertfordu (Združeno kraljestvo), ki jo zastopa H. Mercer, QC,

tožeča stranka,

proti

Evropski komisiji, ki jo zastopata B. Stromsky in L. Armati, zastopnika,

tožena stranka,

ob intervenciji

Republike Poljske, ki sta jo sprva zastopala M. Szpunar in B. Majczyna, nato B. Majczyna, zastopnika,

in

Združenega kraljestva Velika Britanija in Severna Irska, ki sta ga sprva zastopala S. Behzadi-Spencer in L. Seeboruth, nato L. Seeboruth, J. Beeko in L. Christie, zastopniki, skupaj sprva s K. Bacon, nato s S. Lee, barristers,

in

British Telecommunications plc s sedežem v Londonu (Združeno kraljestvo), ki sta jo sprva zastopala M. Nissen in J. Gutiérrez Gisbert, nato M. Nissen in G. van de Walle de Ghelcke, nazadnje pa G. van de Walle de Ghelcke, J. Rivas Andrés, odvetniki, in J. Holmes, barrister,

intervenienti,

zaradi predloga za razglasitev ničnosti Sklepa Komisije C(2010) 3204 z dne 12. maja 2010 o ugotovitvi, da je ukrep pomoči „Cornwall & Isles of Scilly Next Generation Broadband“, s katerim je bila dodeljena pomoč Evropskega sklada za regionalni razvoj za izgradnjo širokopasovnega omrežja zadnje generacije v regiji Cornwall in otoki Scilly, skluden s členom 107(3)(c) PDEU (državna pomoč N 461/2009 – Združeno kraljestvo),

* Jezik postopka: angleščina.

SPLOŠNO SODIŠČE (deveti senat),

v sestavi G. Berardis, predsednik, O. Czúcz in A. Popescu (poročevalci), sodnika,

sodna tajnica: C. Kristensen, administratorka,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 3. julija 2014

izreka naslednjo

Sodbo

Dejansko stanje

- 1 Tožeča stranka, Vtesse Networks Ltd, je telekomunikacijski operater, ki ponuja dostop do visoko zmogljivih povezav, pretežno velikim podjetjem. Ker tožeča stranka nima lastnega omrežja visoko zmogljivih povezav, te najema od drugih telekomunikacijskih operaterjev, to ponudbo pa dopolnjuje z izgradnjo priključnega omrežja po meri.
- 2 Družba British Telecommunications plc (v nadaljevanju: BT), tradicionalni telekomunikacijski operater v Združenem kraljestvu, je bila, preden je bila privatizirana, javno podjetje, poznano po imenu British Telecom. Ponuja široko paleto storitev v sektorju telekomunikacij, med drugim najem visoko zmogljivih povezav.

Upravni postopek

- 3 Združeno kraljestvo Velika Britanija in Severna Irska je priglasilo namero o dodelitvi državne pomoči v podporo izgradnji širokopasovnega omrežja naslednje generacije, imenovanega omrežje NGA, v regiji Cornwall in otoki Scilly (v nadaljevanju: priglašeni ukrep). Priglasitev je bila 29. julija 2009 vpisana pri Evropski komisiji, ki je 28. septembra 2009 prejela dodatne informacije organov Združenega kraljestva.
- 4 Komisija je 21. oktobra 2009 vpisala pritožbo, ki jo je tožeča stranka vložila v zvezi s priglašenim ukrepom.
- 5 Iz spisa je razvidno, da:
  - je bila pritožba 23. oktobra 2009 posredovana organom Združenega kraljestva, ki so 23. novembra 2009 podali stališča;
  - so bile dodatne informacije, ki jih je tožeča stranka poslala 9. novembra 2009, 19. novembra 2009 posredovane organom Združenega kraljestva, ki so 4. decembra 2009 podali stališča;
  - je Komisija z dopisom z dne 28. januarja 2010 zahtevala pojasnila od organov Združenega kraljestva, ki so odgovorili z dopisom z dne 3. marca 2010;
  - zadnji dokument tožeče stranke, vložen 16. marca 2010, ni bil posredovan organom Združenega kraljestva, saj je Komisija menila, da glede vsebine tega dokumenta niso potrebna nobena stališča, saj so se zadevne informacije nanašale na neko drugo pritožbo tožeče stranke.

Izpodbijani sklep

- 6 Komisija je 12. maja 2010, ne da bi uvedla formalni postopek preiskave iz člena 108(2) PDEU, sprejela Sklep C(2010) 3204, s katerim je priglašeni ukrep razglasila za združljiv z notranjim trgov (v nadaljevanju: izpodbijani sklep).
- 7 V izpodbijanem sklepu je postopek javnega razpisa za izbiro operaterja, ki prejme javna sredstva za izgradnjo omrežja NGA v regiji Cornwall in otoki Scilly, opisan v točkah od 23 do 25 obrazložitve. Iz navedene točke 23 obrazložitve je razvidno, da mora biti državna pomoč dodeljena na podlagi javnega razpisa in postopka konkurenčnega dialoga v skladu z Direktivo 2004/18/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 31. marca 2004 o usklajevanju postopkov za oddajo javnih naročil gradenj, blaga in storitev (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 6, zvezek 7, str. 132).
- 8 Iz točke 25 obrazložitve izpodbijanega sklepa je razvidno, da bi zainteresirane stranke v skladu z javnim razpisom, objavljenim 17. marca 2009, morale izpolniti vprašalnik o predhodni usposobljenosti, ki bi omogočal opraviti začetno oceno družb kandidat. Na podlagi preizkusa tega vprašalnika o predhodni usposobljenosti je bilo pet ponudnikov povabljenih k sodelovanju v javnem razpisu, dva sta bila izločena, eden pa je umaknil ponudbo. Dve udeleženki, ki sta še sodelovali v postopku konkurenčnega dialoga, in sicer družba BT in konzorcij Babcock, katerega del je tožeča stranka, sta bili 28. avgusta 2009 pozvani k predložitvi končne ponudbe. Konzorcij Babcock je 18. septembra 2009 sporočil, da ne bo predložil končne ponudbe. Končna ponudba družbe BT je bila prejeta 16. oktobra 2009. Uradna ocena ponudbe je bila opravljena v skladu s postopkom in določenimi objektivnimi merili, svetu strateškega upravljanja projekta pa je bilo predlagano, naj za izbranega ponudnika izbere družbo BT.
- 9 Komisija je nato izpostavila več točk, ki jih je tožeča stranka navedla v pritožbi (točke od 38 do 43 obrazložitve izpodbijanega sklepa), in vsebino stališč, ki so jih v zvezi s to pritožbo podali organi Združenega kraljestva (točke od 44 do 49 obrazložitve izpodbijanega sklepa).
- 10 Komisija je, potem ko se je prepričala, da priglašeni ukrep dejansko vsebuje elemente državne pomoči (točke od 50 do 57 obrazložitve izpodbijanega sklepa), združljivost tega sklepa z notranjim trgov presojala na podlagi člena 107(3)(c) PDEU, kakor se ta razlaga ob upoštevanju Smernic Skupnosti o uporabi pravil o državni pomoči v zvezi s hitro postavitvijo širokopasovnih omrežij (UL 2009, C 235, str. 7, v nadaljevanju: smernice). Komisija je v skladu s smernicami preučila cilj tega ukrepa (točke od 60 do 63 obrazložitve izpodbijanega sklepa), njegovo naravo glede tega cilja in izkrivljanja konkurence ter učinka, ki bi ga lahko imel na trgovino (točke od 64 do 70 obrazložitve izpodbijanega sklepa). Ugotovila je, da so v obravnavanem primeru izpolnjena merila, opredeljena v smernicah na področju širokopasovnih povezav, in da je torej priglašeni ukrep združljiv z notranjim trgov v smislu člena 107(3)(c) PDEU (točki 71 in 72 obrazložitve izpodbijanega sklepa).

Postopek in predlogi strank

- 11 Tožeča stranka je v sodnem tajništvu Splošnega sodišča 27. avgusta 2010 vložila to tožbo.
- 12 Z vlogami, ki so jih v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložili družba BT 25. novembra 2010, Republika Poljska in Združeno kraljestvo pa 13. decembra 2010, so ti predlagali intervencijo v podporo predlogom Komisije.
- 13 S sklepi predsednika drugega senata Splošnega sodišča z dne 18. januarja 2011 za Republiko Poljsko in Združeno kraljestvo ter z dne 25. januarja 2011 za družbo BT je bila tem intervencija dovoljena.
- 14 Družba BT je intervencijsko vlogo vložila 29. marca 2011, Republika Poljska in Združeno kraljestvo pa 31. marca 2011.

- 15 Tožeča stranka je z dopisom z dne 6. junija 2011 Splošnemu sodišču predlagala, naj določi nov rok za vložitev replike ali pa naj na podlagi člena 64(4) Poslovnika Splošnega sodišča sprejme ukrep procesnega vodstva, ki ji bo omogočal vložitev te vloge. Splošno sodišče je njen predlog za podaljšanje roka za vložitev replike zavrnilo 1. julija 2011. Glede predloga v zvezi z ukrepom procesnega vodstva je Splošno sodišče po zaslišanju strank glede tega predloga ugotovilo, da mu ni treba ugoditi.
- 16 Tožeča stranka je 8. julija 2011 predložila stališča o intervencijskih vlogah družbe BT, Republike Poljske in Združenega kraljestva.
- 17 Po spremembi sestave senatov Splošnega sodišča je bil sodnik poročevalec razporejen v deveti senat, zato je bila ta zadeva dodeljena temu senatu.
- 18 Splošno sodišče (deveti senat) je v okviru ukrepov procesnega vodstva iz člena 64 Poslovnika stranke pozvalo, naj odgovorijo na nekatera vprašanja, in Komisijo, naj predloži nekatere dokumente. Stranke so se na poziv odzvale.
- 19 Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:
- tožbo razglasi za dopustno;
  - točko 72 izpodbijanega sklepa razglasi za nično;
  - Komisiji naloži plačilo stroškov.
- 20 Komisija Splošnemu sodišču predlaga, naj:
- tožbo zavrže kot deloma nedopustno in vsekakor zavrne kot neutemeljeno;
  - tožeči stranki naloži plačilo stroškov.
- 21 Družba BT v podporo predlogom Komisije Splošnemu sodišču predlaga, naj:
- tožbo po uradni dolžnosti zavrže kot nedopustno;
  - podredno, tožbo zavrže kot deloma nedopustno in vsekakor zavrne kot neutemeljeno;
  - tožeči stranki v vsakem primeru naloži plačilo stroškov, vključno z njenimi stroški.
- 22 Republika Poljska v podporo predlogom Komisije Splošnemu sodišču predlaga, naj:
- tožbo zavrne kot brezpredmetno;
  - tožeči stranki naloži plačilo stroškov.
- 23 Združeno kraljestvo v podporo predlogom Komisije Splošnemu sodišču predlaga, naj:
- tožbo zavrne;
  - tožeči stranki naloži plačilo stroškov.

Pravo

- 24 Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja tri tožbene razloge, ki se nanašajo, prvič, na očitno napačno presojo dejstev, drugič, neuporabo oziroma kršitev člena 102 PDEU, in tretjič, kršitev pravice do obrambe.

Dopustnost

- 25 V okviru te tožbe se izpodbija dopustnost tožbe glede na zahteve iz člena 44(1)(c) Poslovnika na eni strani in procesno upravičenje tožeče stranke glede izpodbijanega sklepa na drugi.

Skladnost tožbe s členom 44(1)(c) Poslovnika

- 26 Komisija je v odgovoru na tožbo in na obravnavi trdila, da je v skladu s členom 44(1)(c) Poslovnika drugi tožbeni razlog treba razglasiti za nedopusten. Tožeča stranka naj namreč ne bi opredelila obsega tožbe glede tega tožbenega razloga. Poleg tega naj ne dejanski ne pravni elementi, na katere se tožeča stranka opira, ne bi bili jasno navedeni.
- 27 Družba BT navaja, da bi moral biti ugovor nedopustnosti drugega tožbenega razloga, ki ga je podala Komisija, po uradni dolžnosti razširjen na celotno tožbo. Navaja, da čeprav je Komisija v odgovoru na tožbo odgovorila na večino točk iz tožbe, je bilo to predvsem zaradi njene predhodne seznanitve z dejstvi iz obravnavane zadeve v upravnem postopku in njene „špekulativne“ razlage tožbenih razlogov tožeče stranke. Prav tako po mnenju družbe BT Splošno sodišče sodnega nadzora ne more izvajati le na podlagi elementov iz tožbe.
- 28 V zvezi s tem je treba navesti, da morata biti v skladu s členom 21, prvi odstavek, Statuta Sodišča Evropske unije, ki se v skladu s členom 53, prvi odstavek, navedenega statuta in členom 44(1)(c) Poslovnika uporablja za postopek pred Splošnim sodiščem, v vsaki tožbi navedena predmet spora in kratek povzetek tožbenih razlogov.
- 29 Ta navedba mora biti dovolj jasna in natančna, da toženi stranki omogoči pripravo obrambe in Splošnemu sodišču, da po potrebi odloči o tožbi brez drugih podatkov v utemeljitev. Da bi se zagotovila pravna varnost in dobro delovanje sodstva, je za dopustnost tožbe nujno, da so bistveni dejanski in pravni elementi, na katerih temelji, vsaj v obliki povzetka, vendar dosledno in razumljivo, razvidni iz besedila same tožbe (sklep Splošnega sodišča z dne 28. aprila 1993 v zadevi De Hoe proti Komisiji, T-85/92, Recueil, str. II-523, točka 20; sodba Splošnega sodišča z dne 29. januarja 1998 v zadevi Dubois in Fils proti Svetu in Komisiji, T-113/96, Recueil, str. II-125, točka 29, in sklep Splošnega sodišča z dne 11. julija 2005 v zadevi Internationaler Hilfsfonds proti Komisiji, T-294/04, ZOdl., str. II-2719, točka 23).
- 30 V obravnavani zadevi te tožbe ni treba razglasiti za nedopustno zato, ker ne izpolnjuje zahtev iz člena 21 Statuta Sodišča in člena 44(1)(c) Poslovnika. Čeprav je namreč res, da je morala Komisija v nekaterih delih odgovora na tožbo razlagati argumente tožeče stranke, od katerih je tožeča stranka nekatere od njih potrdila v stališčih z dne 8. julija 2011, podrobna razlaga, ki so jo Komisija in intervenientke podale glede utemeljenosti tožbe, potrjuje, da je tožba dovolj jasna in natančna, da strankam omogoča, da koristno pripravijo svojo obrambo.
- 31 Splošno sodišče bo v delu, v katerem se očitki v zvezi s členom 44(1)(c) Poslovnika nanašajo na dopustnost različnih tožbenih razlogov, navedene očitke po potrebi vsekakor preizkusilo v okviru obravnavanja različnih tožbenih razlogov.

Procesno upravičenje tožeče stranke glede izpodbijanega sklepa

- 32 Komisija in Republika Poljska v okviru pisnega postopka ne izpodbijata dopustnosti tožbe zaradi neobstoja procesnega upravičenja. Družba BT pa zatrjuje, da sta prvi in drugi tožbeni razlog, s katerima se izpodbija utemeljenost izpodbijanega sklepa, nedopustna, ker tožeča stranka ne izpolnjuje meril sodne prakse Sodišča in ker nikakor nista utemeljena. Družba BT v zvezi s tretjim tožbenim razlogom, ki se nanaša na varstvo procesnih pravic tožeče stranke, meni, da ga je prav tako treba razglasiti za nedopustnega, saj ni tožeča stranka predložila nobenega dokaza v utemeljitev trditve, da je zainteresirana stranka v smislu člena 108(2) PDEU. Združeno kraljestvo v intervencijski vlogi izraža le dvom o dopustnosti prvega in drugega tožbenega razloga, in sicer iz enakih razlogov, ki jih je navedla družba BT.
- 33 Najprej je treba opozoriti, da čeprav v skladu s členom 40, četrti odstavek, Statuta Sodišča, ki se za Splošno sodišče uporablja na podlagi člena 53 tega statuta, intervenientke ne morejo podati predlogov, ki niso v smislu predlogov, ki jih je podala stranka, ki jo podpirajo, je treba dopustnost tožbe glede izpolnjevanja procesnih predpostavk javnega reda na podlagi člena 113 Poslovnika preizkusiti po uradni dolžnosti (glej v tem smislu sodbo Sodišča z dne 24. marca 1993 v zadevi CIRFS in drugi proti Komisiji, C-313/90, Recueil, str. I-1125, točke od 21 do 24).
- 34 V zvezi s tem je vsekakor treba navesti, da sta Komisija in Združeno kraljestvo na obravnavi navedla, da se pridružujeta stališču družbe BT, da tožeča stranka – kar zadeva prvi in drugi tožbeni razlog – ne izpolnjuje meril sodne prakse Sodišča, kar je bilo zabeleženo v zapisniku o obravnavi.
- 35 V skladu s členom 263, četrti odstavek, PDEU „lahko fizične ali pravne osebe vložijo tožbe zoper nanje naslovljene akte ali zoper akte, ki se nanje neposredno in posamično nanašajo“.
- 36 Iz ustaljene sodne prakse je razvidno, da se subjekti, ki niso naslovniki odločbe, lahko sklicujejo na to, da jih odločba posamično zadeva v smislu člena 263, četrti odstavek, PDEU, samo kadar ta odločba vpliva nanje zaradi nekaterih njihovih značilnosti ali zaradi dejanskega položaja, ki jih razlikuje od vseh drugih subjektov in jih zato individualizira podobno kot samega naslovnika odločbe (sodbe Sodišča z dne 15. julija 1963 v zadevi Plaumann proti Komisiji, 25/62, Recueil, str. 197, 223; z dne 19. maja 1993 v zadevi Cook proti Komisiji, C-198/91, Recueil, str. I-2487, točka 20, in z dne 15. junija 1993 v zadevi Matra proti Komisiji, C-225/91, Recueil, str. I-3203, točka 14).
- 37 To velja zlasti takrat, kadar bi pomoč, ki je predmet zadevne odločbe, znatno vplivala na položaj tožeče stranke na trgu (glej sodbo Sodišča z dne 22. decembra 2008 v zadevi British Aggregates proti Komisiji, C-487/06 P, ZOdl., str. I-10515, točka 30 in navedena sodna praksa). Tožeča stranka mora torej upoštevno navesti razloge, iz katerih bi odločba Komisije lahko škodila njenim legitimnim interesom in znatno prizadela njen položaj na zadevnem trgu (glej v tem smislu sodbo Sodišča z dne 22. novembra 2007 v zadevi Španija proti Lenzing, C-525/04 P, ZOdl., str. I-9947, točka 41 in navedena sodna praksa).
- 38 V zvezi z opredelitvijo znatnega vpliva na položaj podjetja na zadevnem trgu iz ustaljene sodne prakse izhaja, da zgolj okoliščina, da bi lahko akt v neki meri vplival na konkurenčna razmerja na upoštevem trgu in da je bilo zadevno podjetje v kakršnem koli konkurenčnem razmerju z upravičencem iz tega akta, še ne pomeni, da je mogoče šteti, da navedeni akt to podjetje posamično zadeva (glej zgoraj v točki 37 navedeno sodbo British Aggregates proti Komisiji, točka 47 in navedena sodna praksa, in sklep Splošnega sodišča z dne 4. maja 2012 v zadevi UPS Europe in United Parcel Service Deutschland proti Komisiji, T-344/10, neobjavljen v ZOdl., točka 47).

- 39 Podjetje se namreč ne more sklicevati le na svoj status konkurenta v razmerju do upravičenega podjetja, ampak mora poleg tega dokazati, da je v dejanskem položaju, ki ga individualizira podobno, kot bi ga položaj naslovnika take odločbe (glej zgoraj v točki 37 navedeno sodbo British Aggregates proti Komisiji, točka 48 in navedena sodna praksa, in zgoraj v točki 38 navedeni sklep UPS Europe in United Parcel Service Deutschland proti Komisiji, točka 48).
- 40 V zvezi s tem je treba najprej opozoriti, da dokazovanje znatnega vpliva na položaj konkurenta na trgu ni omejeno na obstoj nekaterih elementov, ki kažejo na poslabšanje njegovega poslovnega ali finančnega uspeha (glej zgoraj v točki 37 navedeno sodbo British Aggregates proti Komisiji, točka 53 in navedena sodna praksa, in zgoraj v točki 38 navedeni sklep UPS Europe in United Parcel Service Deutschland proti Komisiji, točka 49).
- 41 Dalje, obstoj znatnega vpliva položaja tožeče stranke na trgu ni neposredno odvisen od višine zadevne pomoči, ampak od stopnje vpliva, ki ga ta pomoč lahko ima na navedeni položaj. Ta vpliv se za pomoči v podobnem znesku lahko razlikuje glede na merila, kot so velikost zadevnega trga, posebna narava pomoči, dolžina obdobja, za katero je bila pomoč dodeljena, to, ali je dejavnost, za katero je pomoč dodeljena, primarna ali sekundarna dejavnost tožeče stranke, in možnosti tožeče stranke, da se izogne negativnim učinkom pomoči (glej v tem smislu zgoraj v točki 38 navedeni sklep UPS Europe in United Parcel Service Deutschland proti Komisiji, točka 58).
- 42 Nazadnje, brez vpliva na zgoraj navedeno je treba opozoriti, da kadar Komisija na podlagi člena 4(3) Uredbe Sveta (ES) št. 659/1999 z dne 22. marca 1999 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena [108 PDEU] (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 8, zvezek 1, str. 339) izda sklep o ugotovitvi, da je pomoč združljiva z notranjim trgovom, implicitno odloči tudi, da ne bo začela formalnega postopka preiskave, določenega v členu 108(2) PDEU in členu 6(1) Uredbe št. 659/1999 (sodba Sodišča z dne 24. januarja 2013 v zadevi 3F proti Komisiji, C-646/11 P, neobjavljena v ZOdl., točka 26). Zainteresiranim strankam, ki v skladu s členom 1(h) Uredbe št. 659/1999 pomenijo katero koli osebo, podjetje ali združenje podjetij, na interese katerih bi dodelitev pomoči lahko vplivala, predvsem konkurenčnim podjetjem, ki so upravičena do te pomoči in do jamstev formalnega postopka preiskave, se ta jamstva lahko zagotovijo le, če ta sklep lahko izpodbijajo pred sodiščem Evropske unije. V teh okoliščinah se njihove tožbe lahko nanašajo le na varovanje procesnih pravic, ki izhajajo iz člena 108(2) PDEU in člena 6(1) Uredbe št. 659/1999 (zgoraj v točki 37 navedena sodba British Aggregates proti Komisiji, točka 28).
- 43 Splošno sodišče ob upoštevanju vseh določb in sodne prakse, navedenih zgoraj v točkah od 35 do 42, meni, da je primerno, da – preden preuči vprašanje, ali je bil konkurenčni položaj tožeče stranke s priglašnim ukrepom bistveno ogrožen, tako da je imela procesno upravičenje za izpodbijanje utemeljenosti izpodbijanega sklepa – najprej preuči vprašanje, ali je tožeča stranka zainteresirana stranka v smislu člena 1(h) Uredbe št. 659/1999, tako da ima procesno upravičenje za varovanje svojih procesnih pravic.
- 44 Na prvem mestu, glede vprašanja, ali je tožeča stranka zainteresirana stranka v smislu člena 108(2) PDEU in člena 1(h) Uredbe št. 659/1999, je treba navesti, da družba BT ugovarja temu, da je tožeča stranka mogoče šteti za zainteresirano stranko, saj ni predložila nobenega dokaza v zvezi s tem.
- 45 Res je, da tožeča stranka v delu tožbe, ki se nanaša na dopustnost tožbe na podlagi člena 263 PDEU, dejansko ni predložila dokazov o svojem statusu zainteresirane stranke.
- 46 Vendar je tožeča stranka vseeno navedla, ne da bi druge stranke to izpodbijale, na eni strani, da je specializirana dobaviteljica telekomunikacijskih storitev, ki ponuja predvsem oddajanje v najem manjšega števila visoko zmogljivih povezav z uporabo optičnih vlaken, in sicer velikim podjetjem, ki želijo medsebojno povezati svoje poslovne prostore, in na drugi strani, da družba BT opravlja storitve v širokem spektru telekomunikacijskega trga v neposredni konkurenci z njo, kar zadeva oddajanje v najem visoko zmogljivih povezav strankam.

- 47 Zato je treba šteti, da sta družba BT in tožeča stranka konkurenčna telekomunikacijska operaterja na trgu dobave specializiranih telekomunikacijskih storitev in je tožečo stranko treba šteti za zainteresirano stranko v smislu člena 108(2) PDEU. V teh okoliščinah je treba ugotoviti, da ima procesno upravičenje glede izpodbijanega sklepa, če se njena tožba nanaša na varovanje njenih procesnih pravic.
- 48 Na drugem mestu, glede vprašanja, ali tožeča stranka prek procesnega upravičenja za varovanje svojih procesnih pravic s tožbo lahko izpodbija utemeljenost izpodbijanega sklepa, Splošno sodišče meni, da tožeča stranka ni dokazala, da je njen položaj na trgu bistveno ogrožen v smislu sodne prakse iz točke 37 zgoraj.
- 49 Argumenti, ki jih tožeča stranka v zvezi s tem navaja, ne morejo omajati ugotovitve iz točke 48 zgoraj.
- 50 Tožeča stranka v tožbi v bistvu trdi:
- da je konkurentka družbe BT, in sicer upravičenke do pomoči;
  - da je bila edina telekomunikacijska družba, ki je poleg družbe BT še sodelovala v javnem razpisu, dokler se ni morala umakniti;
  - da je bila poleg trenutne upravičenke do pomoči edina telekomunikacijska družba, ki bi lahko bila upravičena do pomoči;
  - da je bil njen konkurenčni položaj na trgu zaradi dodelitve pomoči vsekakor znatno ogrožen, saj je bil javni razpis zanjo pomemben projekt;
  - da je bila poleg tega edina pritožba, vpisana v zvezi z dodeljeno pomočjo, njena pritožba. Vendar naj bi po analogiji z zadevo, v kateri je bila izdana sodba Sodišča z dne 28. januarja 1986 v zadevi Cofaz in drugi proti Komisiji (169/84, Recueil, str. 391), šlo za dodatni razlog za dopustnost.
- 51 V zvezi s tem je treba opozoriti, prvič, da se podjetje ne more sklicevati le na svoj status konkurenta v razmerju do upravičenega podjetja, ampak mora poleg tega ob upoštevanju stopnje svoje morebitne udeležbe v postopku in pomembnosti vplivanja na njegov položaj na trgu dokazati, da je v dejanskem položaju, ki ga individualizira podobno, kot bi ga položaj naslovnika take odločbe (glej točko 39 zgoraj).
- 52 V obravnavani zadevi je tožeča stranka pri Komisiji vložila pritožbo, ki je bila vpisana 21. oktobra 2009. Poleg tega so v izpodbijanem sklepu, kot je iz njega razvidno, upoštevane informacije, navedene v pritožbi, in informacije, ki so jih organi Združenega kraljestva posredovali na poziv Komisije potem, ko je tožeča stranka vložila pritožbo. Ugotoviti je torej treba, da je tožeča stranka dejansko sodelovala v upravnem postopku.
- 53 Vendar iz sodne prakse izhaja, da ni mogoče zgolj na podlagi sodelovanja tožeče stranke v upravnem postopku sklepati, da ima ta procesno upravičenje. Tožeča stranka mora v vsakem primeru dokazati, da je priglašeni ukrep lahko bistveno vplival na njen položaj na trgu (glej v tem smislu sodbo Sodišča z dne 22. novembra 2007 v zadevi Sniace proti Komisiji, C-260/05 P, ZOdl., str. I-10005, točka 60, in sklep Splošnega sodišča z dne 21. januarja 2011 v zadevi Vtesse Networks proti Komisiji, T-54/07, neobjavljen v ZOdl., točka 92).
- 54 Drugič, kot je bilo že presojeno, iz zgoraj v točki 50 navedene sodbe Cofaz in drugi proti Komisiji – drugače od tega, kar v bistvu trdi tožeča stranka – ne izhaja, da vložitev pritožbe s strani tožeče stranke in njeno sodelovanje v upravnem postopku zadostujeta za ugotovitev, da jo priglašeni ukrep posamično zadeva (glej v zvezi s tem zgoraj v točki 53 navedeni sklep Vtesse Networks proti Komisiji, točka 93).

- 55 Tretjič, trditev tožeče stranke, da je bila na eni strani edina telekomunikacijska družba, ki je še sodelovala v javnem razpisu, in da je bila na drugi strani edina, ki je bila upravičena do pomoči, je mogoče le zavrnila. Na prvem mestu, kot so na obravnavi med drugim navedli družba BT, Združeno kraljestvo in Komisija, sta bili namreč udeleženci, ki sta še sodelovali v javnem razpisu, družba BT in konzorcij Babcock, katerega del je res tožeča stranka, ne pa družba BT in tožeča stranka. Na drugem mestu, iz spisa in razprav, ki so v zvezi s tem potekale med obravnavo, je razvidno, da tožeča stranka ni bila edina telekomunikacijska družba, ki je še vedno sodelovala, saj sta bili med drugimi člani konzorcija Babcock med drugim telekomunikacijski družbi Surf Telecoms in Motorola Inc. A tudi če bi držalo, da ti družbi res nista zadolženi za izgradnjo fizične infrastrukture in se glavni del javnega razpisa nanju ne nanaša najbolj neposredno, kot to trdi tožeča stranka, pa se je izpodbijani sklep vendarle nanašal na ti družbi. Zdi se namreč, kot tožeča stranka med drugim priznava v stališčih z dne 8. julija 2011, da je v okviru ponudbe konzorcija Babcock družba Motorola prevzela del ponudbe v zvezi z brezžičnim omrežjem, družba Surf Telecoms pa je tožeči stranki dajala v najem povezave z optičnimi vlakni. Zato je treba ugotoviti, da ne gre za takšno nanašanje na tožečo stranko, ki bi jo individualno ločilo od drugih družb.
- 56 Četrto, opozoriti je treba, da zgolj okoliščina, da bi lahko izpodbijani sklep v neki meri vplival na konkurenčna razmerja na upoštevem trgu in da je bila tožeča stranka v kakršnem koli konkurenčnem razmerju z družbo BT, še ne pomeni, da je mogoče šteti, da gre za posamično nanašanje konkurenčnega položaja tožeče stranke. Tožeča stranka mora med drugim dokazati stopnjo vpliva na njen položaj na trgu (glej točko 41 zgoraj).
- 57 Tožeča stranka pa takšnega vpliva ni dokazala. Zatrjuje namreč le, da je javni razpis zanjo pomemben projekt, medtem ko bi morala navesti razloge, iz katerih izpodbijani sklep lahko škodi njenim interesom s tem, da bistveno vpliva na njen položaj na zadevnem trgu.
- 58 Iz zgornjih ugotovitev izhaja, da tožeča stranka ni dokazala, da je izpodbijani sklep bistveno vplival na njen konkurenčni položaj.
- 59 V teh okoliščinah je treba ugotoviti, da ima tožeča stranka na eni strani v delu, v katerem je zainteresirana stranka v smislu člena 108(2) PDEU in člena 1(h) Uredbe št. 659/1999, procesno upravičenje glede izpodbijanega sklepa za zagotovitev svojih procesnih pravic, da pa na drugi strani nima procesnega upravičenja za izpodbijanje utemeljenosti izpodbijanega sklepa.
- 60 Vendar to, da tožeča stranka ni uspela dokazati, da bo zadevna pomoč bistveno poslabšala njen položaj na trgu, ni ovira za to, da za dokaz, da bi Komisija morala izraziti dvome o združljivosti zadevne pomoči z notranjim trgovom, ki bi upravičevali uvedbo formalnega postopka preiskave iz člena 108(2) PDEU, predloži argumente, ki se nanašajo na utemeljenost presoje Komisije, vendar le, če se vsaj eden od razlogov njene tožbe nanaša na kršitev obveznosti uvedbe formalnega postopka preiskave s strani Komisije.
- 61 Najprej je treba opozoriti, da v skladu s sodno prakso velja, da kadar se tožeča stranka sklicuje na kršitev procesnih pravic, ker Komisija ni uvedla formalnega postopka preiskave, lahko navede kateri koli tožbeni razlog, ki lahko izkazuje, da bi presoja informacij in elementov, ki jih je Komisija imela v predhodni fazi preizkusa priglasenega ukrepa, morala vzbuditi dvom o opredelitvi priglasenega ukrepa za državno pomoč in njegovo združljivost s Pogodbo. Vendar pa uporaba teh trditev ne sme povzročiti niti spremembe predmeta tožbe niti spremembe pogojev za dopustnost. Nasprotno, prav obstoj dvoma o tej opredelitvi je dokaz, ki ga je treba predložiti, da bi se dokazalo, da bi Komisija morala uvesti formalni postopek preiskave (glej sodbi Splošnega sodišča z dne 10. julija 2012 v zadevi Smurfit Kappa Group proti Komisiji, T-304/08, točka 52 in navedena sodna praksa, in z dne 16. septembra 2013 v zadevi Colt Télécommunications France proti Komisiji, T-79/10, neobjavljena v ZOdl., točka 84).

- 62 Ta dokaz je mogoče izvesti iz kroga usklajenih indicev, pri čemer je obstoj dvoma treba iskati tako v okoliščinah sprejetja sklepa o nenasprotovanju kot v njegovi vsebini in pri tem presojo, na katero se je Komisija v navedenem sklepu oprla, primerjati z elementi, s katerimi je razpolagala, ko je odločala o opredelitvi in združljivosti zadevne pomoči z notranjim trgov (glej zgoraj v točki 42 navedeno sodbo 3F proti Komisiji, točka 31 in navedena sodna praksa). Tožeča stranka nosi dokazno breme glede obstoja takega dvoma (sodbi Splošnega sodišča z dne 15. marca 2001 v zadevi Prayon-Rupel proti Komisiji, T-73/98, Recueil, str. II-867, točka 49, in z dne 3. marca 2010 v zadevi Bundsverband deutscher Banken proti Komisiji, T-36/06, ZOdl., str. II-537, točka 127, ter zgoraj v točki 61 navedena sodba Colt Télécommunications France proti Komisiji, točka 37).
- 63 Dalje, opozoriti je treba, da iz sodne prakse izhaja, da če tožeča stranka navede tožbeni razlog, s katerim želi zavarovati svoje procesne pravice, Splošnemu sodišču ni mogoče očitati, da je upoštevalo argumente, navedene v drugih tožbenih razlogih, s katerimi se poskuša dokazati, da bi Komisija morala dvomiti o opredelitvi zadevnih ukrepov za državno pomoč ali njihovi združljivosti z notranjim trgov (glej v tem smislu sodbi Sodišča z dne 24. maja 2011 v zadevi Komisija proti Kronoply in Kronotex, C-83/09 P, ZOdl., str. I-4441, točke od 56 do 58, in z dne 22. septembra 2011 v zadevi Belgija proti Deutsche Post in DHL International, C-148/09 P, ZOdl., str. I-8573, točke od 64 do 66).
- 64 Ob upoštevanju sodne prakse, na katero se opozarja zgoraj v točkah od 61 do 63, je treba preizkusiti, ali so tožbeni razlogi dopustni.
- Dopustnost tožbenih razlogov, ki jih je navedla tožeča stranka, ob upoštevanju njenega procesnega upravičenja
- 65 Takoj je treba navesti, da se tožeča stranka kot zainteresirana stranka sme sklicevati na tretji tožbeni razlog, ker z njim izrecno želi zavarovati svoje procesne pravice.
- 66 Tožeča stranka v zvezi s prvim tožbenim razlogom navaja, da je Komisija očitno napačno presodila dejstva s tem, da je ugotovila, da je bil izveden javen, nediskriminatoren in za konkurenco odprt postopek javnega razpisa, čeprav bi morala ugotoviti, da je bila konkurenca pri oddaji javnega naročila izključena (prvi del), da je bila ponudba, dana družbi BT v zvezi z uporabo obstoječe infrastrukture, ponujena tudi drugim naročnikom (drugi del), in da je bil celostni vpliv na konkurenco pozitiven (tretji del).
- 67 Tožeča stranka v zvezi z drugim tožbenim razlogom navaja, da dejstva, opisana v tožbi, pomenijo obstoj zlorabe prevladujočega položaja zaradi združevanja infrastrukture ali storitev, zavrnitve dostopa do bistvenih virov in uvedbe predatorskih cen povsod, kjer je bil družbi BT ponujen dostop do storitev optičnih vlaken. V bistvu pa zatrjuje, da čeprav je Komisija to točko – kot je razvidno iz točke 41 obrazložitve izpodbijanega sklepa – jasno izrazila, ni nobene pozornosti posvetila vprašanju, ali je družba BT zlorabila prevladujoči položaj s kršenjem člena 102 PDEU. Po njenem mnenju izpodbijani sklep torej krši člen 102 PDEU, presoja vpliva priglašene ukrepa na konkurenco, navedena v točkah 69 in 70 obrazložitve, pa je neveljavna, zato je izpodbijani sklep nezakonit in ne spada na področje uporabe člena 107(3)(c) PDEU.
- 68 Tožeča stranka je v odgovor na navedbe glede nedopustnosti prvega in drugega tožbenega razloga, ki jih je družba BT podala v pisnem postopku in na obravnavi, Komisija in Združeno kraljestvo pa na obravnavi, v stališčih z dne 8. julija 2011, navedla, da navedene navedbe niso utemeljene, saj abstrahirajo zgoraj v točki 63 navedeno sodbo Komisija proti Kronoply in Kronotex. Na vprašanje, ki ga je Splošno sodišče v zvezi s tem postavilo v okviru ukrepa procesnega vodstva (glej točko 18 zgoraj), so stranke, razen Republike Poljske in tožeče stranke, navedle, da zgoraj v točki 63 navedena sodba Komisija proti Kronoply in Kronotex potrjuje, da sta prvi in drugi tožbeni razlog nedopustna.

- 69 V zvezi s tem je treba poudariti, da čeprav zgoraj v točki 63 navedena sodba Komisija proti Kronoply in Kronotex res dopušča upoštevanje argumentov v zvezi z utemeljenostjo sklepa za ugotovitev, ali je obstoj dvoma v utemeljitev procesnega tožbenega razloga v zvezi z neuvedbo formalnega postopka preiskave dokazan, je treba ugotoviti, da sklepa, ki ga tožeča stranka iz tega izpeljuje glede dopustnosti prvega in drugega tožbenega razloga, ni mogoče sprejeti. Razlaga, ki jo podaja tožeča stranka, namreč v bistvu pomeni, da kadar ta poda procesni tožbeni razlog, se lahko sklicuje na kateri koli argument ali tožbeni razlog v zvezi z utemeljenostjo izpodbijanega sklepa, ne da bi se pri tem postavljalo vprašanje nedopustnosti.
- 70 Vendar takšna navedba nima nobenega temelja v zgoraj v točki 63 navedeni sodbi Komisija proti Kronoply in Kronotex, kakor je bila povzeta s poznejšo sodno prakso Splošnega sodišča in Sodišča. Le iz te sodbe je namreč razvidno, da je vsebinske argumente mogoče upoštevati le, če ti argumenti podpirajo tožbeni razlog v zvezi z obstojem dvoma, ki upravičuje uvedbo formalnega postopka preiskave. Vendar morajo biti ti argumenti opredeljeni tako, da prikazujejo zvezo z elementom, ki ga je treba dokazati, to je z obstojem dvoma o združljivosti ukrepa z notranjim trgom.
- 71 Splošno sodišče bi zato v okoliščinah obravnavane zadeve prvi in drugi tožbeni razlog te tožbe lahko upoštevalo le, če bi temeljila argumentih, s katerimi bi se poskušalo dokazati, da Komisija ni odpravila dvoma, s katerim se je soočala v fazi predhodnega postopka.
- 72 V zvezi s tem pa je treba navesti, da prvi in drugi tožbeni razlog, ki ju navaja tožeča stranka, ne vsebujeta nobenega argumenta, ki bi dokazoval, da je Komisija imela pomisleke, ki upravičujejo uvedbo formalnega postopka preiskave. Kot so namreč družba BT, Združeno kraljestvo in Komisija navedli v odgovorih na pisno vprašanje Splošnega sodišča, se ta tožbeni razloga nanašata le na izpodbijanje utemeljenosti presoje Komisije.
- 73 Tožeča stranka v okviru prvega tožbenega razloga zatrjuje le, da nekatere ugotovitve v izpodbijanem sklepu pomenijo očitno napačno presojo dejstev. Tožeča stranka ne pojasnjuje, v čem naj bi argumenti, navedeni v okviru tega tožbenega razloga, pomenili obstoj dvoma, še manj pa pojasnjuje, kako naj bi očitne napake, ki jih navaja, vplivale na njene procesne pravice. Prvi tožbeni razlog torej v ničemer ne dokazuje, da so bile okoliščine takšne, da bi Komisija morala uvesti formalni postopek preiskave.
- 74 Tožeča stranka v zvezi z drugim tožbenim razlogom, ki se nanaša na kršitev člena 102 PDEU, v tožbi ugotavlja, da „izpodbijani sklep krši člen 102 PDEU, [...] da je presoja vpliva ukrepa na konkurenco, navedena v izpodbijanem sklepu (točki 69 in 70 obrazložitve), neveljavna, in [...] da je zato izpodbijani sklep nezakonit in ne spada na področje uporabe člena 107(3)(c) [PDEU]“. Kot družba BT pravilno navaja v odgovoru na pisno vprašanje Splošnega sodišča, se tožeča stranka sklicuje bolj na kršitev primarne zakonodaje kot na kršitev procesnih pravic, kar pa se očitno nanaša na vsebino in presega varstvo procesnih pravic.
- 75 Na podlagi tega je treba ugotoviti, kot so navedli Komisija, družba BT in Združeno kraljestvo, da tožeča stranka v okviru prvega in drugega tožbenega razloga Splošnemu sodišču predlaga, naj presodi utemeljenost izpodbijanega sklepa s tem, da zadevno pomoč razglasi za združljivo z notranjim trgom, a s podanimi argumenti ne poskuša dejansko zavarovati svojih procesnih pravic, ki izhajajo iz člena 108(2) PDEU. Zato Splošnemu sodišču ni treba razlagati teh tožbenih razlogov, s katerimi se izpodbija izključno utemeljenost izpodbijanega sklepa, kot da se v bistvu sledi cilju varstva procesnih pravic tožeče stranke, saj bi takšna razlaga pomenila prekvalifikacijo predmeta tožbe (glej v tem smislu sodbo Sodišča z dne 29. novembra 2007 v zadevi Stadtwerke Schwäbisch Hall in drugi proti Komisiji, C-176/06 P, neobjavljena v ZOdl., točka 25, in zgoraj v točki 63 navedeno sodbo Komisija proti Kronoply in Kronotex, točka 55).

- 76 Poleg tega je treba dodati, da te ugotovitve ne omajajo stališča tožeče stranke z dne 8. julija 2011, v okviru katerih ta večkrat poskuša prva dva tožbena razloga preoblikovati v procesna tožbena razloga, pri čemer navaja, da vzbujata dvom, zaradi katerega bi morala biti uvedena formalna preiskava postopka.
- 77 Tožeča stranka namreč v okviru navedenih stališč ne more veljavno prekvalificirati prvega in drugega tožbenega razloga z zatrjevanjem, da izkazujeta obstoj dvoma, medtem ko v okviru teh razlogov v sami tožbi ni podala nobenega argumenta v zvezi z obstojem dvoma, ki bi oviral sprejetje izpodbijanega sklepa brez uvedbe formalnega postopka preiskave.
- 78 Ugotoviti je treba, da so ti argumenti, ki jih je tožeča stranka prvič podala v stališčih z dne 8. julija 2011, nedopustni. Iz določb člena 44(1)(c) v povezavi s členom 48(2) Poslovnika namreč izhaja, da mora tožba vsebovati predmet spora in povzetek tožbenih razlogov in da navajanje novih razlogov v postopku ni dovoljeno, razen če ti izhajajo iz pravnih in dejanskih okoliščin, ki so se pojavile med postopkom, za kar pa ne gre v obravnavani zadevi.
- 79 Ob upoštevanju zgornjih ugotovitev je treba ugoditi ugovoru nedopustnosti glede prvega in drugega tožbenega razloga in ta razloga zavreči kot nedopustna.

Utemeljenost

- 80 Kar zadeva tretji tožbeni razlog, na katerega se tožeča stranka kot zainteresirana stranka lahko sklicuje, je treba navesti, da zajema dva ločena očitka. Tožeča stranka na eni strani izpodbija zakonitost sklepa o neuedbi formalnega postopka preiskave. Na drugi strani zatrjuje kršitev pravice do obrambe, ker ni bila pozvana, naj odgovori na stališča, ki so jih organi Združenega kraljestva podali v zvezi z njeno pritožbo.

Prvi del tretjega tožbenega razloga

- 81 Tožeča stranka v bistvu navaja, da je Komisija kršila njene procesne pravice, saj ni začela formalnega postopka preiskave, predvidenega v členu 108(2) PDEU.
- 82 Kot je bilo opozorjeno v točki 62 zgoraj, je treba navesti, da tožeča stranka nosi dokazno breme glede obstoja dvoma, ta dokaz pa lahko izvede iz sklenjenega kroga usklajenih indicev, ki se na eni strani nanašajo na okoliščine in trajanje predhodne faze preiskave in na drugi na vsebino izpodbijanega sklepa.

– Indici v zvezi s predhodnim postopkom preiskave

- 83 Navesti je treba, da čeprav se prvi del tretjega tožbenega razloga nanaša na kršitev procesnih pravic tožeče stranke zaradi neuedbe formalnega postopka preiskave, se ta v tožbi nikakor ni sklicevala na te indice. Tožeča stranka je šele v stališčih z dne 8. julija 2011 prvič navedla okoliščine v zvezi s predhodnim postopkom preiskave. Tožeča stranka v bistvu trdi, da trajanje predhodne faze preiskave in dopisovanje med Komisijo in organi Združenega kraljestva pomenita indice o obstoju dvoma, ki upravičujejo uvedbo formalnega postopka preiskave.
- 84 Teh argumentov v zvezi z okoliščinami in trajanjem postopka tako ni mogoče šteti za razširitev – niti implicitno – tožbenega razloga iz tožbe.

85 Zato je treba šteti, da ker ti argumenti pomenijo novost, jih je treba razglasiti za nedopustne v skladu s členom 48(2) Poslovnika, ki določa, da navajanje novih razlogov med postopkom ni dovoljeno, razen če ti izhajajo iz pravnih in dejanskih okoliščin, ki so se pojavila med postopkom, za kar pa ne gre v obravnavani zadevi.

– Indici v zvezi z vsebino izpodbijanega sklepa

86 Tožeča stranka v tožbi zatrjuje:

„Povzetek dejstev [naveden v tožbi] in prva dva tožbena razloga izkazujejo, da je pomoč vsaj na prvi pogled nezdržljiva z notranjim trgom. V teh okoliščinah je bilo v izpodbijanem sklepu nezakonito odločeno, da se ne opravi polna preiskava na podlagi člena 108(2) [PDEU] in/ali da se zaključi preiskava na podlagi člena 108(3) [PDEU]“.

87 Ugotoviti je torej treba, da tožeča stranka zgolj sklicevaje na dejstva, navedena v okviru tožbe, in pojasnila v zvezi s prvim in drugim tožbenim razlogom trdi, da bi Komisija morala uvesti formalni postopek preiskave, ne da bi pojasnila, v čem naj bi ta dejstva ali obrazložitve vzbujali dvom, ki naj bi upravičil uvedbo formalnega postopka preiskave.

88 Kot je bilo že opozorjeno zgoraj v točki 61, res velja, da kadar se tožeča stranka sklicuje na kršitev procesnih pravic, ker Komisija ni uvedla formalnega postopka preiskave, lahko navede kateri koli tožbeni razlog, ki lahko izkazuje, da bi presoja informacij in elementov, ki jih je Komisija imela v predhodni fazi preizkusa priglašene ukrepa, morala vzbuditi dvom o njegovi združljivosti s Pogodbo.

89 Vendar je iz omenjene sodne prakse razvidno, da mora tožeča stranka opredeliti indice, ki se nanašajo na vsebino izpodbijanega sklepa, da bi dokazala obstoj dvoma (glej v tem smislu zgoraj v točki 62 navedeno sodbo Prayon-Rupel proti Komisiji, točka 49). Poleg tega, kadar se tožeča stranka, kot v obravnavani zadevi, le sklicuje na argumente, navedene v utemeljitev nekega drugega tožbenega razloga, mora natančno opredeliti, kateri so tisti argumenti, ki po njenem mnenju lahko dokazujejo obstoj tega dvoma.

90 V obravnavani zadevi se tožeča stranka v utemeljitev prvega očitka tretjega tožbenega razloga sklicuje le na povzetek dejstev, navedenih v tožbi, in pojasnila v zvezi s prvima dvema tožbenima razlogoma. To nejasno in v ničemer podprto sklicevanje pa Splošnemu sodišču ne omogoča ugotoviti natančnih elementov, navedenih v okviru prvega in drugega tožbenega razloga, ki po mnenju tožeče stranke pomenijo obstoj dvoma in utemeljenosti tretjega tožbenega razloga.

91 Zato je treba prvi del tretjega tožbenega razloga zavrniti.

Drugi del tretjega tožbenega razloga

92 Tožeča stranka v utemeljitev drugega dela trdi, da izpodbijani sklep zaključuje preiskavo Komisije, saj je ta od organov Združenega kraljestva prejela zadostna zagotovila v zvezi s tem, da pritožba ni utemeljena. Tožeča stranka meni, da je v teh okoliščinah minimalna procesna zahteva, da se ji kot pritožnici sporočijo odgovori navedenih organov.

93 Navesti je treba, da tožeča stranka s tem argumentom v bistvu zatrjuje, da bi neodvisno od varstva procesnih pravic, ki ga ima na podlagi člena 108(2) PDEU, morala imeti možnost podati stališča o informacijah, ki so jih predložili organi Združenega kraljestva. Ta argument je treba zavrniti.

- 94 Najprej je treba poudariti, da obveznost, da se zainteresirane stranke pozove, naj predložijo stališča, nastane s sprejetjem sklepa o uvedbi formalnega postopka preiskave, njen cilj pa je, da se Komisiji omogoči, da pridobi popolne informacije o celotni zadevi.
- 95 Dalje, kot pravilno zatrjuje Komisija, je treba opozoriti, da je postopek nadzora nad državnimi pomočmi glede na svojo splošno ureditev postopek, uveden proti državi članici, ki je glede na svoje obveznosti v skladu s pravom Unije odgovorna za odobritev pomoči. Zainteresirane stranke, ki niso zadevna država članica, imajo v tem postopku za Komisijo v bistvu le vlogo podatkovnih virov in zato same ne morejo sodelovati v kontradiktorni razpravi s Komisijo, kakor je to na voljo navedeni državi članici. Zainteresirane stranke, ki niso zadevna država članica, imajo samo pravico, da so ustrezno vključene v upravni postopek, upošteva okoliščine obravnavanega primera (glej v tem smislu sodbi Splošnega sodišča z dne 26. junija 2008 v zadevi SIC proti Komisiji, T-442/03, ZOdl., str. II-1161, točka 222, in z dne 1. julija 2010 v zadevi ThyssenKrupp Acciai Speciali Terni proti Komisiji, T-62/08, ZOdl., str. II-3229, točki 161 in 162).
- 96 Nazadnje, navesti je treba tudi, da splošna pravna načela Unije, kot sta pravica do izjave ali načelo dobrega upravljanja, sodišču Unije ne dovoljujejo razširitve procesnih pravic, ki jih imajo zainteresirane stranke v okviru postopka nadzora nad državnimi pomočmi na podlagi Pogodbe in sekundarne zakonodaje. Tega ne omogoča niti to, da ima tožeča stranka procesno upravičenje glede izpodbijanega sklepa (glej v tem smislu zgoraj v točki 95 navedeno sodbo ThyssenKrupp Acciai Speciali Terni proti Komisiji, točka 167).
- 97 Iz tega sledi, da je treba drugi del tretjega tožbenega razloga zavrniti.
- 98 Ker nobeden od argumentov, navedenih v okviru tretjega tožbenega razloga, ne dokazuje dvoma, ki bi Komisiji nalagal uvedbo formalnega postopka preiskave, je tretji tožbeni razlog treba zavrniti, prav tako pa tudi tožbo v celoti.

Stroški

- 99 V skladu s členom 87(2) Poslovnika se neuspeli stranki naloži plačilo stroškov, če so bili ti priglašeni. Tožeča stranka ni uspela, zato se ji v skladu s predlogi Komisije in družbe BT poleg plačila lastnih stroškov naloži plačilo stroškov Komisije in družbe BT. Vendar na podlagi člena 87(4), prvi pododstavek, Poslovnika države članice, ki se kot intervenientke udeležijo postopka, nosijo svoje stroške. Republika Poljska ter Združeno kraljestvo tako nosita svoje stroške.

Iz teh razlogov je

SPLOŠNO SODIŠČE (deveti senat)

razsodilo:

1. **Tožba se zavrne.**
2. **Družbi Vtesse Networks Ltd se naloži, da poleg svojih stroškov nosi tudi stroške Evropske komisije in družbe British Telecommunications plc.**
3. **Republika Poljska in Združeno kraljestvo Velika Britanija in Severna Irska nosita vsak svoje stroške.**

Berardis

Czúcz

Popescu

Razglašeno na javni obravnavi v Luxembourg, 5. novembra 2014.

Podpisi

Kazalo

Dejansko stanje	2
Upravni postopek	2
Izpodbijani sklep	3
Postopek in predlogi strank	3
Pravo	5
Dopustnost	5
Skladnost tožbe s členom 44(1)(c) Poslovnika	5
Procesno upravičenje tožeče stranke glede izpodbijanega sklepa	6
Dopustnost tožbenih razlogov, ki jih je navedla tožeča stranka, ob upoštevanju njenega procesnega upravičenja	10
Utemeljenost	12
Prvi del tretjega tožbenega razloga	12
– Indici v zvezi s predhodnim postopkom preiskave	12
– Indici v zvezi z vsebino izpodbijanega sklepa	13
Drugi del tretjega tožbenega razloga	13
Stroški	14

